

"ඔබ දෙකවන උපයන්තව
අපි නොවූ පුරුෂ ද්වයය" "

සුවසා අධික ලෙස භෞතයා බව
ලිහන කවි දෙදෙනා දක්න ඇත. ඔහු අධික භෞත
නිසා නිදි පුද්ගල වැනි කොදිලිල් හඬ නගයි. එහි ප්‍රකා
ශය හදු වෙත හඳු කඳුලට - දිවියේ නිල් පැහැය සේදී
හලා ගිය බව දක්වයි.

විසිදු බරපතා විසේදී ඇතේ හෝ
නිල් මුදුර මලක නිල් පැහැයෙන්, ඇත දිවියේ
නිල් හර ජලයේ නිලෝග්, උපය (ලක්ෂ) කඳු බව
ඇසා සිහිවේ. අය එ හැන කමනා ගොවි.
අතිගය හැන සිතවේ ඇතේ රුහුණේ නැවු බව
සිතවේ පුක ගොවන ලෙස අය සුවසාව භාසයි.
අය කුලක දිවිය නැවේ කේ ගොභොරුවේ නිල්
මහතෙල් මලක දකින්නිය. එ ඔහුගේ දිවියේ.
එ මලකෙරෙහිදී අය සුවසාවේ මලකෙරෙහිදී
ඇති කරවයි. එ නිසා අය (විසිදු) හැන ගොවිත
ප්‍රචාරේ අනාගතය දෙස මලක ලෙස සුවසාව භාසයි.

* දිව මෙම කවි පෙළ විල්ලේ මව් අවසන්වන
මුඛෝග්‍රා ඇසූ සිතවේ. එ ඇසූවේ පෙළ
තොරේ 61 වැනි පිටුවේ ඇති අනාගතයා
විල්ලේ ලියන්නා.

* ව්‍යංග්‍යාර්ථ යනු - කොලින්ග් ගොවියා හඟවා
නියන අදහස්.

උදා: ලෙස - දිවියේ නිල් පැහැය දිවිය බව.

(එහිදී මෙ වස්තුව ගිය බව) දුකට

ඔබ දෙකවන උපයන්තව - අපි නොවූ පුරුෂ,
(සුවසා/විසිදු අධික ලෙස භෞතයා බව)